

има интриги прѣдъ министра, всѣки отъ тѣхъ ще му казва: „Азъ съмъ по-способенъ“. Кой ги управлява тукъ? Законътъ на контраститѣ. А учението на Христа спада къмъ закона на подобieto. Христосъ слѣзе на земята, за да установи закона на „подобieto“. Той казва: „Азъ не искамъ да господарувамъ надъ васъ; а искамъ да ви науча, какъ да бъдете щастливи, и ако ме обичате и изпълнявате Моя законъ, ще бъдете честити“. Неразположенъ си, мразишъ, одумвашъ, нещастенъ си — ти си въ закона на противоположноститѣ. Трѣбва да го напустнешъ, или, въ научна форма казано, да излѣзешъ отъ закона на „контраститѣ“ и да влѣзешъ въ закона на „подобieto“. Съ други думи, да измѣнишъ условията и срѣдата. Почни да обичашъ. „Какъ ще обичамъ“? Ти, наистина, не можешъ да се научишъ да обичашъ, докато не отидешъ въ мѣстото на любовта. То е все същото да те затворятъ въ тъмна стая и да ти кажатъ „гледай!“ — какво ще гледашъ? мрачна стая не е област на „подобieto“; трѣбва да излѣзешъ изъ нея. Ако имашъ свѣщъ, можешъ да драснешъ кибритъ и да я запалишъ. И когато Христосъ казва. „Трѣбва да се отречемъ отъ себе си“, разбира да излѣземъ отъ тая мрачна стая на своя егонизъмъ и да влѣземъ въ закона на „подобieto“, на любовта. Виждате, колко е разумно това. Излѣзте и идете въ ония мѣста, дѣто можете да черпите елементи, необходими за вашето щастие, за вашето сърце. Не може да направите това, ако сте въ закона на противоположноститѣ. Тогава за единъ столъ, за една професорска катедра ще се борите мнозина. Еднѣжъ въ Фран-